

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

8 март 2007 година *

По дело C-45/06

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Finanzgericht des Landes Brandenburg (Германия) с акт от 9 ноември 2005 г., постъпил в Съда на 30 януари 2006 г. в рамките на производство по дело

Campina GmbH & Co., с предишно наименование TUFFI Campina emzett GmbH,

срещу

Hauptzollamt Frankfurt (Oder),

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: г-н R. Schintgen, председател на състав, г-н M. Pešić (докладчик) и г-н E. Levits, съдии,

* Език на производството: немски.

генерален адвокат: г-н P. Mengozzi,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за гръцкото правителство, от г-н G. Kanellopoulos и г-жа S. Papaioannou, в качеството на представители,

- за Комисията на Европейските общности, от г-н J. Schiefferer и г-жа C. Cattabriga, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до пропорционалността на член 3, параграф 2, втора алинея от Регламент (ЕИО) № 536/93 на Комисията от 9 март 1993 година за определяне на подробни правила за прилагането на допълнителния налог в сектора на млякото и млечните продукти (ОВ L 57, стр. 12) в редакцията му след изменението с Регламент (ЕО) № 1001/98 на Комисията от 13 май 1998 година (ОВ L 142, стр. 22, наричан по-нататък „Регламент № 536/93“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Campina GmbH & Co., с предишно наименование TUFFI Campina emzett GmbH (наричано по-нататък „Campina“), универсален правопреемник на предприятието за преработка и изкупуване на мляко Meierei-Zentrale GmbH (наричано по-нататък „MZ“), и Hauptzollamt Frankfurt (Oder) относно минимално неспазване на срока за изпращане на декларацията, обобщаваща разчетите (наричано по-нататък „декларирането“).

Общностна правна уредба

- 3 Член 3, параграф 2, първа алинея от Регламент № 536/93 гласи:

„До 15 май на всяка година изкупвачът изпраща до компетентния орган в държавата-членка декларация, обобщаваща разчетите, изготвени за всеки производител или когато е приложимо, по решение на държавата-членка —

съобщение за общото количество, коригираното количество съгласно член 2, параграф 2 и средната масленост на млякото и/или млечния еквивалент, което му е доставено от производителите, както и сбора от индивидуалните референтни количества и средната представителна масленост, с които разполагат тези производители.“ [неофициален превод]

- 4 Първоначалната редакция на член 3, параграф 2, втора алинея от Регламент № 536/93 гласи:

„При неспазване на срока изкупвачът дължи глоба в размер на дължимия налог за надвишаване, съответстващо на 0,1 % от количествата мляко и млечен еквивалент, които са му били доставени от производители. Тази глоба не може да надвишава 20 000 ECU.“ [неофициален превод]

- 5 С Решение на Съда от 6 юли 2000 г. по дело Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen (C-356/97, Recueil, стр. I-5461) тази разпоредба е обявена за непропорционална.

- 6 Междувременно Комисията на Европейските общности приема Регламент № 1001/98. Член 1 от същия предвижда:

„Член 3, параграф 2, втора алинея от Регламент (ЕИО) № 536/93 се заменя, както следва:

При неспазване на срока изкупвачът дължи глоба, която се изчислява по следния начин:

- ако декларирането, предвидено в първа алинея, е направено преди 1 юни, глобата е равна на размера на налога, дължим за надвишаване, съответстващо на 0,1 % от количествата мляко или млечен еквивалент, които са му били доставени от производители. Тази глоба не може да бъде по-малка от 500 ECU, нито да надвишава 20 000 ECU,

[...]“. [неофициален превод]

- 7 Член 5 от Регламент (ЕО) № 1392/2001 на Комисията от 9 юли 2001 година относно определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕИО) № 3950/92 на Съвета относно въвеждане на допълнителен налог в сектора на млякото и млечните продукти (ОВ L 187, стр. 19), гласи:

„[...]

3. [...] [а]ко изкупвачът не спази срока, предвиден в параграф 2, дължи сума в размер на дължимия налог за надвишаване, съответстващо на 0,01 % за всеки календарен ден на забава върху количествата мляко и млечен еквивалент,

които са му доставени от производителите. [...] Тази сума не може да бъде по-малка от 100 EUR, нито да надвишава 100 000 EUR.

[...]“. [неофициален превод]

- 8 Член 2, параграф 2, второ изречение от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166), предвижда:

„В случай на последващо изменение на разпоредбите, които налагат административни санкции и се съдържат в правила на Общността, по-леката разпоредба ще се приложи с обратно действие.“

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

- 9 С формуляр, подписан на 17 май 1999 г. и получен на същия ден от Hauptzollamt Cottbus (наричана по-нататък „HZA“), MZ декларира количествата мляко, които са му били доставени от производителите през периода 1998—1999 г.
- 10 На обратната страна на този формуляр е отбелязано, че декларацията трябва да бъде получена от HZA най-късно на 14 май. Поради получаването ѝ със закъснение от три дни HZA решава, че на основание член 3, параграф 2, втора

алинея от Регламент № 536/93 за неспазването на определения срок следва да бъде наложена глоба в размер на налога, дължим за надвишаване, съответстващо на 0,1 % от количеството мляко и млечен еквивалент, доставено от производителите. Въз основа на предоставените от MZ данни за количеството доставено мляко и предвид максималния размер от 20 000 ECU наложената глоба следователно възлиза на 39 116,60 DEM.

- 11 MZ оспорва това решение и подава молба за спиране на неговото изпълнение. MZ поддържа, че на 14 май 1999 г. сътрудникът, на когото е възложило подготвянето и изпращането на декларациите, е бил претоварен с работа, тъй като е трябвало да спазва и други важни срокове. Като се има предвид, че 14 май 1999 г. е петък, съобщението било изпратено на HZA на следващия работен ден, т.е. на 17 май 1999 г., понеделник.
- 12 Поради това според MZ, независимо от обстоятелството, че HZA не е получила декларацията на предвидената дата, неспазването на срока било минимално, тъй като HZA можела да я обработи най-рано на 17 май 1999 г., и следователно неспазването не било породило каквито и да било последици. Въз основа на това MZ заключава, че наложената му глоба е непропорционална спрямо констатираното неспазване.
- 13 След като оставя без уважение молбата за спиране на изпълнението на нейното решение, HZA спира производството по оспорването до произнасянето на Съда на Европейските общности по случая, по който е постановено Решение по дело Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen, посочено по-горе.
- 14 След това с решение от 4 юли 2001 г. HZA отхвърля оспорването от страна на MZ като неоснователно. Като се обосновава с член 3, параграф 2, втора алинея

от Регламент № 536/93, HZA подчертава, че от една страна, по смисъла на тази разпоредба глобата за деклариране, извършено след 14 май 1999 г. и преди 1 юни същата година, е равна на 0,1 % от количествата мляко и млечен еквивалент, доставени от производителите, без обаче да може да е по-малка от 500 ECU или да надвишава 20 000 ECU, и че от друга страна, евентуалната вина на MZ не е критерий, който е от значение според посочения регламент.

15 Campina обжалва това решение с искане то да бъде отменено.

16 Във връзка с доводите на HZA, основани на член 3, параграф 2, втора алинея от Регламент № 536/93, Campina поддържа, че този регламент е недействителен и следователно не поражда последици, доколкото в него не е предвиден механизъм, позволяващ при налагането на глоба по смисъла на посочения регламент да бъдат съобразени размерът на просрочието и вината на засегнатото предприятие. Именно това Съдът не бил одобрил в първоначалната редакция на тази разпоредба в решението си по дело Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen, посочено по-горе.

17 Hauptzollamt Frankfurt (Oder) иска жалбата да бъде отхвърлена, като поддържа, че член 3, параграф 2, втора алинея от Регламент № 536/93 отчита в достатъчна степен размера на просрочието, като определя различен размер на глобите в зависимост от размера на просрочието. Уточнява, че текстът на този регламент не използва критериите на вината или на обективното увреждане.

18 Препращащата юрисдикция счита, че предвиденият в член 3, параграф 2, втора алинея от Регламент № 536/93 режим на имуществени санкции е непропор-

ционален, тъй като не предвиждал никакво подобряване на положението на изкупвача на мляко при минимално неспазване на срока в сравнение с режима, установен от член 3, параграф 2, втора алинея от Регламент № 536/93 в неговата първоначална редакция, обявена за недействителна от Съда с решението по дело *Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen*, посочено по-горе.

19 Тя уточнява, че най-малкото периодът от 15 май до 1 юни е твърде продължителен и води до непропорционални последици, тъй като се стига до налагане на имуществена санкция в пълен размер дори за неспазване на срока, което не надвишава един работен ден, както е в конкретния случай, и което не е имало никаква видима последица по отношение на плащането на допълнителния налог, което трябва да бъде направено от изкупвача преди 1 септември съгласно член 3, параграф 4 от Регламент № 536/93. Добавя, че освен това процесното млекопреработвателно предприятие не дължи никакъв допълнителен налог.

20 На последно място препращащата юрисдикция констатира, че имуществената санкция не отчита въпроса дали късното подаване на декларацията е повлияло на административното производство, и в частност на плащането преди 1 септември. Във връзка с това уточнява, че Съдът вече е подчертал, че едно минимално неспазване на срока до 15 май не би създавало опасност от неплащане на допълнителния налог преди 1 септември (вж. Решение по дело *Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen*, посочено по-горе, точка 41).

21 При тези условия *Finanzgericht des Landes Brandenburg* решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Противоречи ли режимът на глобите, предвиден в член 3, параграф 2, втора алинея от Регламент [№ 536/93], на принципа на пропорционалност, когато

става въпрос за едва минимално неспазване на срока, което освен това не е произвело ефект, който може да бъде почувстван?“

По преюдициалния въпрос

Становища, представени пред Съда

- 22 Гръцкото правителство поддържа, че в главното производство спазването на срока до 15 май е необходимо за правилното функциониране на системата на допълнителния налог, както и за общата организация на пазара на мляко и млечни продукти, тъй като забавянето при декларирането на данните, посочени в член 3, параграф 2, първа алинея от Регламент № 536/93, създава опасност за изчисляването на този налог.
- 23 Същото правителство уточнява, че предвидените в член 3, параграф 2, втора алинея от Регламент № 536/93 имуществени санкции варират в зависимост от продължителността на забавата и тежестта на нарушението, което позволява от една страна изкупвачите да бъдат подтикнати да спазват срока до 15 май, а от друга — да се избегне неспазването на този срок от страна на млекопреработвателните предприятия, които не дължат допълнителен налог. На последно място, според посоченото правителство промеждутъкът от около петнадесет дни, предвиден в член 3, параграф 2, втора алинея от Регламент № 536/93, не бил мярка, която е явно неподходяща за постигането на преследваната цел.
- 24 Според Комисията в съответствие с принципа за прилагането с обратна сила на най-леката имуществена санкция за процесното в главното производство нарушение би следвало да се приложи Регламент № 1392/2001.

- 25 Тя подчертава, че този регламент от една страна фиксира размера в проценти на 0,01 % за всеки календарен ден на забава в сравнение с 0,1 %, предвиден от Регламент № 536/93, а от друга страна намалява минималния размер на глобата на 100 EUR. Според нея върху приложимостта на Регламент № 1392/2001 не можело да влияе обстоятелството, че на жалбоподателя по главното производство вече е наложена имуществена санкция на основание Регламент № 536/93, тъй като решението по главното производство за налагане на тази санкция било обжалвано. Поради това така постановената санкция не съставлявала окончателно правно положение.
- 26 Във връзка с принципа на пропорционалност от гледна точка на разпоредбите на член 3, параграф 2, втора алинея от Регламент № 536/93, Комисията припомня, че разполага с широко право на преценка в областта на селскостопанската политика.
- 27 По силата на това право тя не била длъжна да предвиди разбивка по дни на размера на имуществената санкция и следователно е можела да приеме режима, разглеждан в главното производство, въз основа на който изкупвачите, неспазили срока до 15 май, били подтиквани да извършат декларирането преди началото на следващия период, за да избегнат по-голяма санкция. Комисията счита, че не е допуснала явно превишаване на своето право на преценка, като е избрала да възприеме промеждутък от около петнадесет дни за всяка фаза от просрочието при неспазване на срока за това деклариране.
- 28 Нещо повече, налагането на имуществена санкция на основание член 3, параграф 2, втора алинея от Регламент № 536/93 не излизало извън рамките на това, което е нужно и подходящо за постигане на набелязаната цел, а именно изкупвачите да бъдат подтикнати да подадат навреме декларацията.

- 29 На последно място Комисията поддържа, че всяко неспазване на срока от страна на изкупвачите водело до съкращаване на срока, с който разполагат компетентните национални органи за изчисляване на размера на допълнителния налог, и следователно застрашавало правилното функциониране на този режим. Поради това, задължение да се докаже, че неспазването на срока е имало последици за административното производство, щяло да застраши ефекта на превенция и ефикасността на имуществените санкции.

Отговор на Съда

- 30 В рамките на въведеното с член 234 ЕО производство за сътрудничество между националните юрисдикции и Съда последният трябва да даде на националния съд полезен отговор, който да му позволи да реши спора, с който е сезиран. С оглед на това при необходимост Съдът трябва да преформулира въпросите, които са му зададени (Решение от 4 май 2006 г. по дело Haug, C-286/05, Recueil, стр. I-4121, точка 17 и цитираната съдебна практика).
- 31 Освен това следва да се припомни, че задача на Съда е да тълкува всички разпоредби на общностното право, които са необходими на националните юрисдикции, за да се произнасят по споровете, с които са сезирани, дори тези разпоредби да не са изрично посочени във въпросите, отправени от тези юрисдикции до Съда (Решение от 11 декември 1997 г. по дело Immobiliare SIF, C-42/96, Recueil, стр. I-7089, точка 28 и цитираната съдебна практика).
- 32 Важно е да се отбележи, че принципът на прилагането с обратна сила на полекото наказание е част от конституционните традиции, общи за държавите-

членки, поради което следва да бъде считан за основен принцип на общностното право, чието съблюдаване се гарантира от Съда и който националният съд е длъжен да спазва (вж. в този смисъл Решение от 3 май 2005 г. по дело *Berlusconi* и др., C-387/02, C-391/02 и C-403/02, *Recueil*, стр. I-3565, точки 67—69).

33 Този принцип е изразен по-конкретно в член 2, параграф 2, второ изречение от Регламент № 2988/95, като според тази разпоредба компетентните органи трябва да прилагат с обратна сила към определено поведение санкциите, предвидени в правната уредба на даден сектор, поради това че те са по-леки (вж. в този смисъл Решение от 1 юли 2004 г. по дело *Gerken*, C-295/02, *Recueil*, стр. I-6369, точка 61).

34 От акта за препращане следва, че процесно в главното производство е минимално неспазване на срока до 15 май, тъй като декларацията е получена от компетентния национален орган на първия следващ работен ден.

35 За да може на препращащата юрисдикция да бъде даден отговор, който да ѝ бъде полезен, трябва следователно да се определи дали когато става въпрос за особена ситуация като разглежданата в главното производство, характеризира се с минимално неспазване на срока до 15 май, следва да се приеме, че Регламент № 1392/2001 предвижда по-лек режим на имуществени санкции в сравнение с режима, наложен от Регламент № 536/93.

36 Съгласно член 5, параграф 3 от Регламент № 1392/2001 имуществената санкция за неспазване на срока до 15 май, какъвто е случаят по главното производство, е от една страна с размер, равен на налога, дължим за надвишаване, съответстващо на 0,01 % за всеки календарен ден на забава от референтното количество „преки продажби“, с което разполага изкупвачът, а от друга страна, този размер не може да бъде по-малък от 100 EUR, нито да надвишава 100 000 EUR.

37 За сметка на това съгласно член 3, параграф 2, втора алинея, първо тире от Регламент № 536/93 имуществената санкция за неспазване на срока до 15 май, какъвто е случаят по главното производство, от една страна съответства на 0,1 % от количеството мляко и млечен еквивалент, което е било доставено на изкупвача от производители, а от друга страна, посочената санкция не може да бъде по-малка от 500 ECU, нито да надвишава 20 000 ECU.

38 Трябва следователно да се констатира, както правилно е отбелязала Комисията в представеното пред Съда становище, че когато става въпрос за минимално превишаване на срока до 15 май, както е в случая, режимът на имуществените санкции по член 5, параграф 3 от Регламент № 1392/2001 е по-лек от предвидения в член 3, параграф 2, втора алинея, първо тире от Регламент № 536/93.

39 Като се има предвид даденото по-горе тълкуване, не е необходимо произнасяне по пропорционалността на режима на имуществените санкции, предвиден в член 3, параграф 2, втора алинея от Регламент № 536/93.

40 С оглед на изложеното по-горе на поставения въпрос следва се отговори, че:

- принципът за прилагане с обратна сила на по-лекото наказание трябва да бъде спазван от националния съд, когато последният трябва да наложи санкция за поведение, отклоняващо се от предписаното от общностната правна уредба,

- когато става въпрос за минимално неспазване на определения срок като разглежданото в главното производство, режимът на имуществените санкции, предвиден в член 5, параграф 3 от Регламент № 1392/2001, е по-лек от предвидения в член 3, параграф 2, втора алинея, първо тире от Регламент № 536/93.

По съдебните разноси

- ⁴¹ С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

- 1) Принципът за прилагане с обратна сила на по-лекото наказание трябва да бъде спазван от националния съд, когато последният трябва да наложи санкция за поведение, отклоняващо се от предписаното от общностната правна уредба.**

- 2) Когато става въпрос за минимално неспазване на определения срок като разглежданото в главното производство, режимът на имуществените санкции, предвиден в член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1392/2001 на Комисията от 9 юли 2001 година относно определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕИО) № 3950/92 на Съвета относно въвеждане на допълнителен налог в сектора на млякото и млечните продукти, е по-лек от предвидения в член 3, параграф 2, втора алинея, първо тире от Регламент (ЕИО) № 536/93 на Комисията от 9 март 1993 година за определяне на подробни правила за прилагането на допълнителния налог в сектора на млякото и млечните продукти в редакцията му след изменението с Регламент (ЕО) № 1001/98 на Комисията от 13 май 1998 г.

Подписи